

opusdei.org

Påven Franciskus ber oss att satsa allt för att lösa problemet med arbetslösheten

”Att ompröva solidariteten för
ökad sysselsättning:
utmaningar på 2000-talet”,
detta är titeln på den kongress
som organiserades i Rom 23-25
maj i år av stiftelsen
Centesimus annus Pro
Pontifice.

2013-11-14

Rafael Alvira, direktör för Institutet Företagande och Humanism vid universitetet i Navarra, deltog. Han fick personligen möjlighet att hälsa på Franciskus och tala med honom om sina föräldrar, Thomas och Paquita, det första gifta paret inom Opus Dei vars saligförklaringsprocess pågår just nu.

Du hade tillfälle att komma mycket nära Franciskus under dessa dagar, till och med tala med honom personligen. Vad talade han med dig om?

När jag hälsade på honom gav jag honom en bild med en relik av mina föräldrar och berättade att de håller på att saligförklaras, en process som redan avslutats i Madrid och vars dokument nu är i Rom. Han lyssnade på mig mycket uppmärksamt och med stor ömhet.

Hur skulle du beskriva honom?

Påven är en person som är utomordentligt enkel och vänlig. Han tillät inte någon att kyssa hans hand. Det var istället han som kom ner för att hälsa på var och en av oss. Enkelheten i hans beteende är verkligen rörande.

Vilket var påve Franciskus budskap till denna kongress?

Han betonade nödvändigheten av att satsa allt på att lösa problemet med arbetslösheten. Han förvånas alltid av att en bank som går i konkurs gör folk oroliga samtidigt som att tusentals människor som förlorar sitt arbete, ja rentav svälter, inte väcker lika mycket uppmärksamhet. För honom finns det ingen logik i detta. Det skulle naturligtvis vara bättre om inte någon bank gick i konkurs, men främst måste man ta hand om människorna. Om man ägnar kraft åt banken borde det framför allt vara

för den inverkan som den har på människors liv.

Har kyrkan en plan för att bromsa arbetslösheten?

Det finns inga universalmedel.

Kyrkans sociallära vinnlägger sig om att alla i samhället, men särskilt de som har större möjligheter strävar efter att bidra till att ge arbete till alla dem som är arbetslösa.

Påven understryker ibland att denna kris snarare är en ”antropologisk och etisk” kris, men hur ska man lösa en sådan kris?

Etiken tillhör det inre livet och man lär ut den med sitt föredöme.

Lösningar? Att handla så att de som bestämmer inom olika sektorer av samhället leder med gott exempel. Så länge människor med mycket makt inte är föredömen är det svårt att de med betydligt mindre inflytande ska bete sig korrekt. Jag menar, och det

är i överensstämmelse med Institutet Företagande och Humanism, där jag arbetar, att lösningen är utbildning i antropologi, etik och politik av samhällets styrande så att de inser betydelsen och ansvaret av att föregå med gott exempel. Detta skulle förändra samhället mycket snabbare.

Jag är överens med påven, som upprepar det som hans föregångare har sagt, att rikedomar inte ska vara viktigare än människan, som det heter i evangelierna. Förvisso är materiella tillgångar nödvändiga för att säkra människors värdiga liv. Däremot är växande rikedom som enda prioritering inte positiv. Det är antropologiskt talat destruktivt och skapar ofta fullständig oordning i människors liv och i samhället i stort.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
paven-franciskus-ber-oss-att-satsa-allt-
for-att-losa-problemet-med-
arbetslosheten/](https://opusdei.org/sv-se/article/paven-franciskus-ber-oss-att-satsa-allt-for-att-losa-problemet-med-arbetslosheten/) (2026-04-05)